

285: Oy Atmayla İlgili

Musa Ebu Cafer

8 Ađu, 2017

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum hocam, Rabbim çalışmalarınızı bereketlendirsın ve size ahirette misliyle karşılık versin. Oy verme meselesiyle ilgili sizi bir fetvaya yönlendirip bu görüşün ne kadar doğru olduğunu öğrenmek istiyorum. Zira bir topluluk içinde çok fitneye sebep oldu.

CEVAP

Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekatuhû. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a, salât ve selam efendimiz Rasûlullah'a, ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Değerli kardeşim, bu fetvalarla ilgili olarak cevaba başlamadan önce şu mukaddimeyi yapmak istiyorum. Allah-u Teâlâ aramızda düşen ihtilafları çözüme konusunda şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e ve sizden olan ulülemre (idarecilere) de itaat edin. Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz Allah'a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız onu Allah'a ve Rasûl'e götürün (onların tâlimatına göre halledin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir.” (Nisa, 59)

Kur'an ve Sünnetin tâlimatları bizim için çok önemlidir. İmam Malik (*rahimehullah*)'ın dediği gibi “Herbir kimsenin sözü alınır ve atılır ancak bu kabrin sahibi (Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)) müstesna.” Âlimler, gökteki yıldızlar gibidirler. Ehl-i Sünnet ve sadık ulemaya karşı saygımız, edebimiz büyüktür. Ancak onlar masum değiller. Hata eden âlimler olursa ve hata ettikleri konular belli olursa hatalarında onlara tabi olmayız. Bizim için Kur'an ve Sünnet ölçüdür. Âlimlerden gelen sözleri Kur'an ve Sünnet terazisinden geçiririz. Eğer uygunsuzsa ne ala. Eğer uymuyorsa bırakırız. Şunu da itiraf ederim ki ben ilim talebesiyim, âlim değilim. Yani ilimlerine ve takvalarına güvendiğimiz âlimlerimiz ölçüp biçiyor ve bizleri irşad ediyorlar. Bizlerde onlardan faydalanıyoruz.

Bizler İmam Ebu Hanife, Malik, Şafii, Ahmed bin Hanbel ve diğer Ehl-i Sünnet âlimlerinden (Allah onlardan razı olsun) gelen fetvalar konusunda tercih yaparken, hatalı zannettiğimiz ve zayıf gördüğümüz görüşü terk ederken günümüzün yaşayan âlimleri hakkında aynı şeyi hayli hayli yaparız. Hatalı gördüğümüz görüşlerini bırakır, isabet eden âlimlere tabi oluruz.

Yukarıdaki soruda gelen fetva, Aralık 2012'de Mısır'da, Muhammed Mursi'nin cumhurbaşkanlığı döneminde, Hüsnü Mübarek dönemindeki anayasa yerine

hazırlanan anayasa taslağı referanduma sunulmuştu. Bu konuyla ilgili bazı âlimlerden, yeni anayasa taslağındaki küfrü gerektiren ve batıl olan kanunları benimsemeden, kabullenmeden ve ileride bu kanunların düzeltilmesi için çaba harcamak şartı ile ehveni şer babından, zulmü ve küfrü hafifletme yönünden, iki zararın hafif olanını tercih etme kabilinden bu referandum oylamasına katılmanın caiz olduğu yönündeki verdikleri fetvalardır.

Bu yazıyı yazan ve verilen fetvalar hakkında hata gördüklerimi kısaca şöyle bahsedebilirim. Altı çizgili olan yazı fetvada gelen yazıdır...

“Meşhur bir fıkıh kaidesi vardır: “Eşyada asıl olan ibahedir ta ki tahrimiyetine dair nas bulununcaya kadar” Yani bir şeyi İslam'da yasaklayan bir hüküm bulunmadığı zaman o şey caizdir.”

Bu kaideyi oy atma eylemine uygulamak hatadır. Bu kaide eşyalar yani Allah-u Teâlâ'nın bizlere musahhar kıldığı yiyecek, içecek ve eşyalar için geçerlidir. Bu eşyalar hakkında haramlık gelmediği müddetçe mubah oluşudur. Ama amel ve davranış konusunda amel etmeden önce o amel ile ilgili İslam'ın hükmünü öğrenmemiz vaciptir. Evlenirken, boşanırken, ticaret yaparken ve oy atarken yaptığımız amellere taalluk eden ahkamı öğrenmek zorundayız. İmam Buhari (*rahimehullah*) hadis kitabında “İlim, sözden ve amelden öncedir” diye bir bab açmış ve bu konuyla ilgili nasları nakletmiştir.

İslam'da oy vermenin hükmüne değinmek istiyorum. Âlimler şunu kaide olarak getirirler: “Bir şeyin hükmünü vermek, onu ta (*sallallahu aleyhi ve sellem*) vur etmenin bir parçasıdır.” Yani bir şeyin hükmünü bilmen için, o şeyin ne anlama geldiğini, ebatını, ihtiva ettiği şeyleri ve hakikatını ta (*sallallahu aleyhi ve sellem*) vur etmen gerekir.

Öncelikle şunu bilmemiz gerekmektedir: T.C. laik ve demokrat bir devlettir. Laiklik din ile dünya işlerinin bir birinden ayrılması anlamına gelmektedir. Demokrasi ise: Egemenliğin millete verilmesi anlamını taşır. İster demokrasiye şura deyin, ister hürriyet deyin, isterseniz kafanıza gelen her çeşit anlamı yükleyin. Onun hakikatını değiştiremezsiniz. Çünkü günümüzde demokrasinin tatbiki şu anlam içermektedir: Hüküm koyma yetkisi Allah-u Teâlâ'nın değil, doğrudan milletindir. Milletın yasakladığı yasak, serbest bıraktığı serbesttir. Bu ülkede 80 milyon civarında insan yaşamaktadır. Bunlar teker teker hüküm koyamayacaklarına göre kendilerini temsil edecek vekiller tayin eder, onları millet meclisine gönderirler. O milletvekilleri, millet meclisinde yasama yaparlar. Şüphesiz ki, Allah-u Teâlâ dışında haram ve helal belirleyen ve kanunlar va'z edenler, kendilerini Rab konumuna koyduklarından dolayı Tağut konumuna girmiş oluyorlar. Tevbe 31. ayet buna işaret eder.

Günümüzün beşeri sisteminin kanunlarının geçerli olduğu bu coğrafyada her hangi bir partiye oy atmak şu anlama gelmektedir: Ben bu başkanı yerime vekil seçtim. Kazanması durumunda benim adıma kanun koyacak, bu kanunları yürürlüğe sokacak ve bizleri bu beşeri kanunlar doğrultusunda yönetecektir. Referanduma katılmanın anlamı şudur: “Evet” oyunu atanlar, bu yeni düzenlenmiş olan anayasayı kabul ediyorum, bizim yönetimimizde içindeki kanunlar geçerli olsun!. “Hayır” oyunu atanlar, bu yeni düzenlenmiş kanun taslağını istemiyorum, eskisi kalsın, anlamı taşır. Gerek başbakanlık seçiminde oy kullanmak olsun, gerekse anayasa referandumu olsun iki eylem kişiyi şirke düşürür. Çünkü Allah’tan başka insanları teşri yapan yani kanun koyan olarak kabul etmektedir. Bizler biliyoruz ki, Tağutlar red edilmeden ve inkar edilmeden iman olmaz. Bakara 256. ayet buna işaret eder.

Yani şunu söyleyebiliriz: Kim bu beşeri sistemde başbakanlık seçimlerinde veya referandumda oy kullanırsa şirk işlemiş, yani küfre girmiştir. Bu genel bir tekdir. Ancak muayyen kimselere hüküm verme yani tekdir etme meselesine gelince bu konu bazılarında gizli olması, hata ve tevillerin yapıldığı bir alan olunca oy kullanan her kişiyi tekdir etme konusunda tekdirin şartları ve manileri işlettirilir.

Buna binaen şöyle diyebiliriz: Oy kullanan adamın durumuna bakarız. Oy atmanın ne anlama geldiğini bilen, oy atmakla seçtiği kişilerin kendisi adına kanun yapıp o kanunlarla hükmedeceklerini bildiği halde razı olan ve kabullenen kişi müşrik olmuştur. Yine oy attığı partinin İslam ile alakasının olmadığını bildiği halde onu destekleyen kişide küfre girer.

İkinci gurup seçmen vardır ki bu kimseler oy atmanın ne anlama geldiğini bilmezler. Bu partilerin kazanması durumunda yol, su, elektrik, hizmet, iş, aş, vs. gibi şeyleri yapacaklarını zannederler.

Yine bu gurup içinde oy atmanın ne anlama geldiğini bilmektedir. Bilmesiyle beraber İslam’a aykırı beşeri kanunları benimsemez, meşru görmez, bu yönetimin İslami bir yönetim olmadığını bilir. Bu yönetimi sevip beğenmez. Ancak yapacak bir şey yok, bizleri İslam ile yönetilmeye muhayyer bırakmamaktadırlar. Bizler aciz konumdayız. Bu beşeri sistemi kabullenmemekle beraber şerri azaltma niyetiyle oy atarsa veya iki şerli kişi arasında muhayyer bırakılınca daha az şerli olanı tercih etme niyetiyle oy atarsa veya bu oy attığı parti İslam’ı hâkim kılacaktır zannıyla ayet ve hadisleri yanlış tevil ederek veya saptırıcı âlimlerin fetvalarıyla amel ederek oy kullanırsa bu kimseleri direk tekdir etmeyiz. Bu konuda hata, tevil, cehalet veya ikrah gibi tekdirine mani bir şey bulursak tekdirde dururuz. Durumu anlatırız. Yani hücceti ayet ve hadis ışığında ona ikame ederiz. Hüccet

kendisine ulaştığı halde yine de ameline devam ederse, bu şirki bırakmazsa o zaman tekfir ederiz.

Şunu da belirtmek gerekir. Tekfir indirme hükmü dinimizin en ağır ve en zor ve en tehlikeli meselelerindedir. Mesuliyeti çok büyüktür. Yanlış, ilimsiz, haksız yere Müslümanı tekfir eden zina etmiş, içki içmiş gibi büyük günah işlemiş olur. Fetva vermede en cesur olan cehenneme karşıda en cesur olandır.

Hüccetin ikame edilmesi kişiden kişiye, meseleden meseleye göre değişir. Bu konuda hüccet ikamesi için âlim olunması gereken yerler var, âlimlere ihtiyaç olmayan durumlar vardır. Ancak hafi yani gizli meselelerde tekfir hükmünü indirecek kişi o meselede yani hangi amelin hangi şekli küfre sokar, tekfirin şart ve manilerini bilmek ve hüccet ikamesinin nasıl yapıldığını öğrenmek zorundadır. Şunu da unutmamamız gerekir. Tekfir etme zor ve ağır konularda avamın işi değil ilim ehlinin işidir. Avam güvenilir ilim ehline sorar ve ona göre amel eder.

Bazı kimseler şu itirazı edecekler: “Oy atmak nasıl hafi yani gizli meselelerden sayılır. Halbuki bu konu güneş ışığı gibi açıktır. Kuran meali var, kitaplar var, internet var, hocalar var!”

Cevaben şunu derim: Oy atmak ne tamamıyla gizli nede tamamıyla açıktır. Kişiden kişiye göre değişir. Ama şu kesindir ki eğer insanlar seçimlerde şununla açıkça muhayyer bırakılırlarsa: “Sizler Allah’ın şeriatını ve kanunlarını mı istiyorsunuz, onunla yönetimin olmasını tercih ediyorsunuz! Yoksa batıdan aldığımız ve kendimizin İslam’a danışmadan koyduğumuz beşeri kanunlarımızı istiyorsunuz?!” O zaman deriz ki bu konuda cehalet hata gibi şey olmaz. İş bellidir. Beşeri sistemi isteyen kâfirdir. İslam’ı isteyen Müslümandır. Ancak günümüzde oylama bu şekliyle yapılmamaktadır.

Oylamanın güneş ışığı gibi açık olmadığını bilmek için sizlere aktaracağım tespitlere dikkat edelim:

Kurani Kerim ve hadisi şerifleri okuyan kişiler açıkça oy atmanın küfür olduğunu göremezler. Çünkü ne kuranda nede sünnette oy atmanın yasaklanması veya küfür oluşu bahsedilmemektedir. Oy atmanın hükmüne ayet ve hadis ışığında âlimlerimiz varmışlar ve bizlere beyan etmişler. Hiçbirimiz kuran okurken veya hadis okurken oy atmanın şirk ameli olduğunu bilmemiştir. Allah-u Teâlâ hakkı bizlere rabbani âlimler vasıtasıyla ulaştırdı. Allah-u Teâlâ’ya sonsuz hamdu sena olsun.

Ağrı'nın veya Sivas'ın veya Konya'nın bir köyünde bir adam seçim zamanı

gidip o köydeki imama oy atmanın hükmünü sorsa neredeyse % 95 ihtimal sözde İslami bir partiye oy atmanın caiz olduğunu hatta vacip olduğunun cevabını alacaktır. Bu kimse o imama güvenmese, ilçeye veya şehire gidip müftüye sorsa takriben aynı cevabı alacaktır.

Piyasada, televizyonlarda, gazete ve dergilerde, cami ve derneklerde meşhur olan ister Türk olsun ister Arap olsun âlim ve hocalara sorsa neredeyse %95'i ona oy atmanın caiz hatta vacip olduğunu söyleyeceklerdir. %3 bu konu ictihadi bir meseledir. Bizler oy atmamız ama atanlara da bir şey demeyiz! Diyecekler. %2 si haramdır veya küfürdür diyeceklerdir.

Maalesef mesele bu kadar vahim, internette araştırırsa aynı neticeyi görecektir. Hatta bu zavallı adam, sakalı uzun sünnete son derece riayet eden, sürekli Kur'an ve Sünnet diyen selef yolu selef menheci diye konuşan Türk ve Arap selefi âlimlere soracak olursa yukarıda bahsettiğim şeyle karşılaşacaktır. İşte bu mualece etmeye çalıştığımız soru soran kardeşin fetvasındaki âlimlerin cevabıda bu yöndedir. Arap âleminde meşhur büyük âlimlerden Şeyh Abdül Aziz Ettarifi, Şeyh Abdurrahman Elberrak, Şeyh Abdullah Essa'd, Şeyh Abdullah El-Guneyman gibi âlimler Mısır referandumu için "iki zarardan hafif olanı tercih" babından yola çıkarak ve beşeri kanunları benimsemeyerek oy atmanın caizliği konusunda fetva vermişlerdir. Sadece onlar değil onlar gibi yüzlerce âlim aynı yönde fetva vermişlerdir.

Sorunun cevabına dönersek acizane şunu derim: Bu âlimlerin bazı şartlar dahilinde oy atma fetvaları çok tehlikeli ve yanlış bir fetvadır. Küfre kadar giden yolu vardır. Bu âlimlerden oy, hakimiyet ve siyasi tutum ile ilgili noktalarda fetva almak sakıncalıdır. İlimlerine, amellerine ve takvalarına güvendiğimiz özellikle tevhide cihadi âlimlerden fetva almak çok daha doğru ve isabetli olacaktır. Belirli şartlar dahilinde oy atmanın fetvasını veren âlimlerin durumuyla ilgili olarak ben konuşacak ehliyetinde değilim. Ancak şunu çok iyi biliyorum. Böyle bir fetva çok yanlış bir fetvadır. Ve küfre kadar götürür. Bu meselenin ağırlığını büyük âlimlere bırakıyorum.

İsabet ettiğim doğrular Allah'tandır. Hata ettiğim şeyler şeytandan ve nefsimdendir. Allah'tan af ve hidayet isterim. Hatam belli olursa hemen dönmeye hazırım. Rabbim hakkı hak olarak gösterip tabi olmayı, batılıda batıl gösterip ondan içtinap etmeyi cümlemize nasip ve müyesser kılsın. -Amin-

Allah'a hamd ve Rasûlü Muhammed'e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.